

DE LOATEMSCHE KLEPPE

Herfst 2019

24ste Jaargang

ZIJN' T DE LOATSTE LUUDSES ?

Voadre, 'k pakke mijnen portepluum weere in mijnen linksen puut veur un bloodse van de Kleppe vul te kladden en ton over te tiepen. G'et oltijd koad geweest omda'k gienen stiel un wildegge lieren en messchiens oade wel gelijk. Van schrijven un worde zeekers nie rijke moar g'et er wel wa voldoeninge van en ui glukkig voelen en gezondheid zijn toch 't miest importente in un mensenleven. Bekanst onderd glijk te gij un zallek wel nie worden moar da un moe nie, zulle. Gij ét un schuun leven gekend ondanks nen oorlog en wa tegenslag mee uiwen zeune moar ge woart gezond en g'et er 't beste van gemaakt en da kan mij truusten.

Kom, Birke, nui nie wiek worden, ee. Geeft er nen lap op want ge schrijft weere wa onnuudige lijntses. Ollemolle woordses die de mensen nie willen lezen in De Loatemsche Kleppe. Veuruit mee de giete, leedt ze bij de bok en loat em buzze geeven.

Bij de veurige 'Kleppes' kreege'k nogal onder mijnen suurtoc omda'k te weinig kritiek oa op de polletiek en 't bestuur van ons mee rijke burgers bezoaide durpkies. We zijme toch roare sjoarels hier in Loatem en Deurle ! Moar allee, 'k zal ne kier kijken ofda'k de krietiekers kan kontent stellen.

Die lange termijn viezie van tante Anjes un geeft nui uuk oast gien opportuuniteit om krietiek te spuien over 't bestuur en ilder intensies.

't Was ezuu un spel over da 'domein Cnops' en nen ondergronds parking in 't park van Nonkel Bob moar w'uuren doar nie veele niemier van. D'echte Deurle-neers zijn doar nui volup mee beezig dankzij ilder 'Irfgoedselle' moar 't kan noar da'k mij loate vertellen nog veel kanten uit ier dan z'un ploatske vinden veur de Meulen van Buyze.

An de Lijnstroate ligt er uuk wa grond te wachten veur betaal-boare weuningen en de twee-unste van Robeer en Rasjel goa deels wa ploatske geeven an de voetbal en anderzijds dienen veur nog mier opvang van vluchtelingen.

Over den biebliejoteek zieveren we nui al un kleine twintig joar en veur mij moede't nui echt niemier want da es veel te die-re; zeekers nui damme goan tuupewirken mee de Pols- en Zovla gemienten in 't ronde.

't Ouwde gemientehuis van Deurle gonk uuk nen opkuis kennen mee an den achterkant un gruuete fiestzolle veur mier dan tweehonderd zitses. Da zal ton in 't joar toebak zijn, zeekers? Ja, lange termijnvieze es vrie rekbaar... 'k Ei nog nen hielen uup bemirkingen moar da zal veur d'eindejoars eediesse zijn oas't er nog sens es veur den drukker. Moar de 217 abonneets kunnen op ilder twee uuren slappen want ze zullen de diezietalle Kleppe nog per iemeel blijven ontvangen tot 't einde van 2020 (allee bij leeven en wel-zijn) want tons komt er 25 joar op den teller en es't tijd om te stoppen. 'Teegen tons es'tgenoegt geweest, peizek... Opvolginge un komt er niede moar d'er zal messchiens ton nen andre beuzak van jetse geeven.

Domein Cnops

WEER GEEN WEER !

Weer geen weer om een hond buiten te laten. Zegt mijn lui baasje.

Kontreirige kwispel dus. Voor nen hond is de herfst het ideaal snuffelseizoen.

Zoiets als solden voor de mens.

Eikels snuffelen. Eikels die voor een keer op de grond liggen. De rest van het jaar hangen ze overal wat rond. Of lullen ze zomaar wat. Bijvoorbeeld aan de ingang van de winkels als het solden zijn.

In de herfst liggen de eikels voor het rapen. Beter nog: in de herfst zie je zelfs eikels eikels rapen! De hon-denapotheose. Ik weet niet meer waar te snuffelen.

Ik vraag me bij deze trouwens af of rapen rapen rapen, zoals apen apen apen na, maar dat doet hier niet toe. U heeft gelijk. De lezer heeft altijd gelijk. Tenzij ik gelijk heb.

Zoals Birke ben ik wat verloren aan het lopen in de herfst.

... Verloren in de herfst.

Zoals mijn hart trouwens.

Aan de herfst.

Verloren aan eikels die pruimen versieren. Nature morte.

Zeker na vijftig jaar.

Verloren aan appels die voor een ei gaan.

Verloren aan adamsappels die zich met aardperen vergelijken en zich er-aan verslikken.

Verloren als een zwarte schaap, dat door witte herders geschoren worden. Verloren identiteit.

...

Ik dool met baasje door ons herfstig dorp.

Verloren als de ezel.

Die tegen Kerst, toch nog eens, de os hoopt te vinden.

Om een kinneke te maken

Daar aan de Leiebocht.

Met een os!

Stel je voor.

In de stal. Stal. Gestolen. Wie weet gaat het feest niet door.

Terrorist?

Een zwart schaap

Geramd door een os

...

Ik snuffel met mijn baasje in de herfst

En draai de herfst om

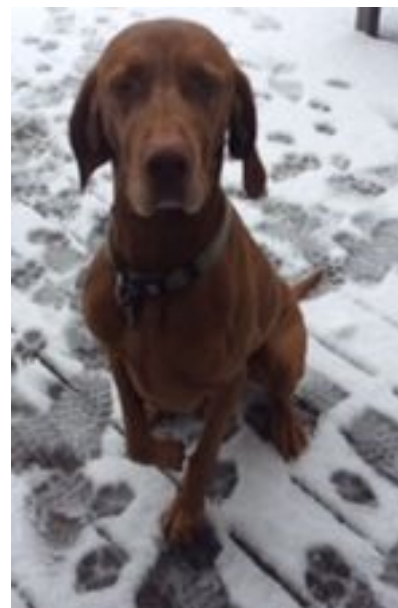
Om en om

Blad per blad

Elke wandeling is een verhaal

Elk blad om

Om en om

Met dank een enkele anonieme sponsorsen ! En zeker aan onze verdelers...